

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **Obec Janov**, se sídlem Janov 190, zast. JUDr. Zdeňkem Pánkem, advokátem se sídlem Prokopa Holého 130/15, Děčín IV, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2009, č. j. 13986/09-1700-506634, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 7. 2012, č. j. 15 Af 15/2010 - 33, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2009, č. j. 13986/09-1700-506634. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Děčíně ze dne 24. 6. 2009, č. j. 79203/09/178980506757, kterým jí byl uložen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 650 000 Kč.

Současně stěžovatelka navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že realizace a následky napadeného rozhodnutí podstatným způsobem zasáhnou do jejího hospodářského stavu jako obce, která částkou určenou k vrácení do státního rozpočtu nedisponuje; byly by tak zásadně ohroženy možnosti plnit zákonem stanovené soukromoprávní i veřejnoprávní povinnosti stěžovatelky jako obce vůči jejím občanům, což by pro ni znamenalo nenahraditelnou újmu. V této souvislosti stěžovatelka rovněž uvedla, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku poznamenal, že stěžovatelka tento návrh nijak konkrétně nezdůvodnila ani nedoložila. Nadto poukázal na důležitý veřejný zájem, kterým dle jeho mínění jistě je, aby prostředky, které mají být placeny do státního rozpočtu, byly placeny včas. Jen skutečně mimořádná okolnost by mohla takový zájem převážit, což ovšem stěžovatelka neprokázala, a proto by jejímu návrhu nemělo být vyhověno.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

V této souvislosti – zejména s ohledem na samotný návrh a jeho odůvodnění – považuje Nejvyšší správní soud za nutné nejprve připomenout, že novelou s. ř. s. provedenou zákonem č. 303/2011 Sb. došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat nenahraditelnou újmu stěžovatelky (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), které by vznikly stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti tedy Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění výše uvedených zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj.:

- výrazné disproportionality újmy způsobené stěžovatelce v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a
- absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se proto primárně Nejvyšší správní soud zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatelky, která v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatelka, která uvedla, že výkon rozhodnutí žalovaného by pro ni znamenal podstatný zásah do jejího hospodářského stavu, avšak toto své tvrzení již nijak blíže nedoložila.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud svým usnesením ze dne 22. 8. 2012, č. j. 9 Afs 63/2012 - 28, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnila svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to tak, že doloží svá tvrzení ohledně hospodářského stavu, jež bez jakékoli bližší konkretizace není možno považovat za relevantní a především ani za dostatečná pro posouzení vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám, jakož i existence rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Citované usnesení bylo stěžovatelce, resp. jejímu zástupci doručeno dne 24. 8. 2012, dle doručky založené na č. l. 30 soudního spisu. Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě - ani po jejím uplynutí - na toto usnesení a v něm obsaženou výzvu nereagovala a svůj návrh na přiznání odkladného účinku nijak nedoplnila.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku nenahraditelné újmy, a proto jejímu návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu